

Zum zum I. - Dobeš, Pavel

- G D7
1. Chemie se stala mým hobby,
G
nepovím vám už, od které doby.
D7
Za vesnicí v polích tratím hodiny
G
a pozoruji chemizaci pastviny,
D7
pozoruji jalovice, voly,
G
jak obcházejí vyvinuté stvolý.
G D7 G
R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebuly, zum,
D7 G
zum zum zum, a nejde mi to na rozum.
2. Každý přece ví, že tahle tráva
delikátně chutná a je zdravá.
Do soutěže přihlásit se nebojím
s trávou, která rostla někde na hnoji,
přesto tady ovšem roste ladem
a skot se vrací do JZD hladem.
- R:
3. Vyhledal jsem tudíž agronoma,
měl jsem štěstí, chytil jsem ho doma.
Proč výsledky práce k cíli nevedou,
vyřešili předešlým s předsedou,
pak vysvětlil mi všechno fundovaně,
tak dneska mohu agitovat za ně.
- R: Zum zum zum zum, protože když to nejde do kebuly, zum,
zum zum zum, tak to leze na rozum.
4. Je to tím, že dobytek je hloupý
a právě proto mívá svoje roupy.
Kdyby četl magazíny, noviny,
nedělal by už takové kraviny,
s rozesmátou tlamou bral by žrádlo
a nikdy by mi ani nenapadlo.
- R: Zum zum zum zum, že mi to nejde do kebuly, zum,
zum zum zum, že mi to nejde na rozum.
- R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
zum zum zum, že mi to nejde na rozum.